

Szüleim jó választása volt a németes, real 5+1-es osztály.

A politechnika oktatás keretében a Frangepán utcai központtal működő Fémmunkás vállalathoz kerültünk. Az elméleti oktatás a központban kialakított tanteremben folyt. A *Pásztor Antal* fiatal mérnök által tartott órák a későbbiekben nagyon hasznosnak bizonyultak. A 40. érettségi találkozónkon mesélte el, hogy az érdeklődő reálosztályos tanulók továbbtanulására gondolva módosított a tematikánkon és a műegyetemi anyagtechnológia tantárgy alapján képzett minket. A gondolata bevált, öten villamosmérnökök, hárman építésszek, ketten kandós üzemmérnökök lettünk, persze akikről adatot találtam. A gyakorlati oktatás a gyár Gömb utcai tanműhelyében folyt. Többször találkoztunk az odajáró iparitanuló évtársainkkal, vidám cukkolásba torkolltak a találkozások. Tanay Béla visszaemlékezett, hogy a Moszkva térről közlekedő C busszal járt, ami átszállás nélkül vitt át az Árpádhídon a Frangepán utcáig, de csak 15 percenként járt. [https://hu.wikipedia.org/wiki/84-es_busz_\(Budapest\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/84-es_busz_(Budapest)) Az itt készített eszközök közül nekünk az unokáim által is elismert szemétlapát maradt meg. Az érettségi oklevél mellé kaptunk általános lakatos előképzettséget bizonyító oklevelet is.

1961 tanév vége felé a tanulószobát befejezve Mühlrad István osztálytársammal ballagtunk a mostani Dózsa tér felé, amikor nagy zaj kíséretében meghozták a Dózsa szobrot felállítva az emelvényre. Emlék maradt, hogy a talp jobbszélén háromszög alakú hiány volt. Mostanában arra járva láttam a befaragott és beragasztott háromszög kontúrját.

Utána olvastam, szoborcsoporthoz 1961 augusztus 20-án avatták fel.

<https://www.kozterkep.hu/1763/dozsa-gyorgy-emlekmu#>

Vasváry Artúr földrajz órái is emlékezetembe maradnak. Apró epizód volt, hogy Írország fővárosát nem csak az angol Dublinként emlegette, hanem helybeli nyelven Baile Átha Cliath néven is. Életem során többször említettem sikerrel, írekkel találkozva odáig voltak tőle. <https://hu.wikipedia.org/wiki/Dublin>

Paulinyi Jenő volt a testnevelő tanárunk, sportköri tevékenységei az atlétikában és a kosárlabdázásban csúcsozott ki. Sajnos ezekben nem tudtam jeleskedni, így észrevettem *Kaposi Gyula* tanár úr irányított torna sportkörben kötöttem ki. A gyakorlások után indulhattam szertorna versenyeken, ahol érmekeket is szereztem. Osztálytársammal Serfőző Lászlóval még a Budapesti Honvéd Tüzér utcai sportterméig is eljutottunk sok alkalommal. Nagy élmény marad, hogy Csányi Rajmund a kor elsőosztályú versenyzője beállt a nyújtóhoz asszisztálni edzéseken.

A Gömb utcai tanműhely besegített a Cakó utcai sporttelep nyitásában is. Kaposi tanárral összefogtunk az amerikai nyújtó szabadtéri felállításához szükséges hosszú cövekek legyártására. A tanműhely oktatója vállalkozott a cövekek legyártására a lemezek ráheggesztésére. A kész 4 db cövet a tanárúr motorján honom alatt fogva leszállítottuk a sporttelepre. A megnyitón természetesen szerepelhettem is.

<https://budavargmsz.hu/onalloan-mukodo-intezmenyek/czako-utcai-sport-es-szabadidokozpont/>

Varga Sándor vezette röplabda szakosztály is nagyon kedves emlékeket hagyott. Segített a játék szabályainak megismerésében, sok meccset játszhattunk, Havas Laci osztálytársammal igyekeztünk minden lehetőséget kihasználni, sajnos ő már nincs közöttünk.

Illetlen
1. sz. 12. 4.
1961. május 21. é.
1961. május 21. é.
1961. május 21. é.

Jegyzőkönyvi sorozatszám: 12. 4.

1961. május 21. é.

SZAKMAI MINŐSÍTŐ VIZSGA BIZONYÍTVÁNY

Szentiványi Imre

Budapest 1961. május 21. é.

született, középiskolai tanulmányai során szakmai előképzésben részesült és a 433. számú általános lakatos előképzéssel a jó eredménnyel minősítő vizsgát tett.

Ennek alapján a szakmunkásképzést a 105/1963. (5) M. M. számú utasításban foglaltak szerint szerezheti meg.

Kelt Budapest, 1961. évi május hó 21. é.

igazgató

EM. „fémmunkás”
Földművelés- és Helyiipari Vállalat
Személyzeti és Oktatási oszt.

A. Tű. 520/Szak. r. sz. - Nyomell. V. 1913 - Látta: Művelődésiügyi Minisztérium 1963. III. sz. H. G. Gy. 2000 - 51.3 - 1963. május 21. é.

Ár: 10 Ft.

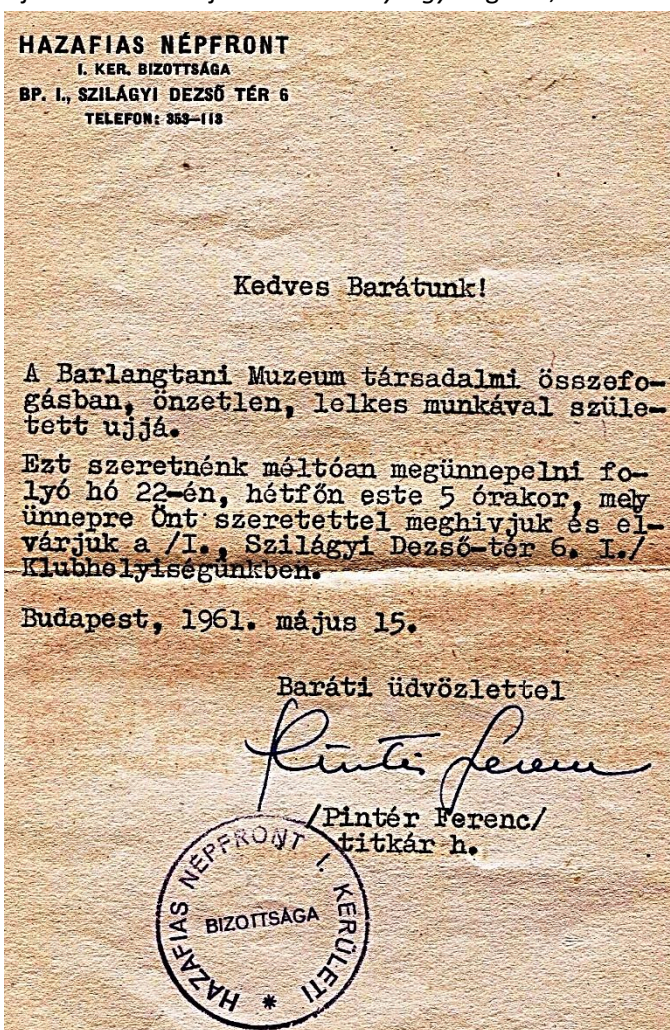
Az első két tanévünkben még tandíjat fizettünk. A tandíj adminisztrációját *dr. Dénes György* végezte, emlékeim szerint a földrajz szertár melletti helyiségben. Az ellenőrző szerint félevenként 20 forint volt a tandíj.

[https://hu.wikipedia.org/wiki/D%C3%A9nes_Gy%C3%B6rgy_\(geogr%C3%A1fus\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/D%C3%A9nes_Gy%C3%B6rgy_(geogr%C3%A1fus))

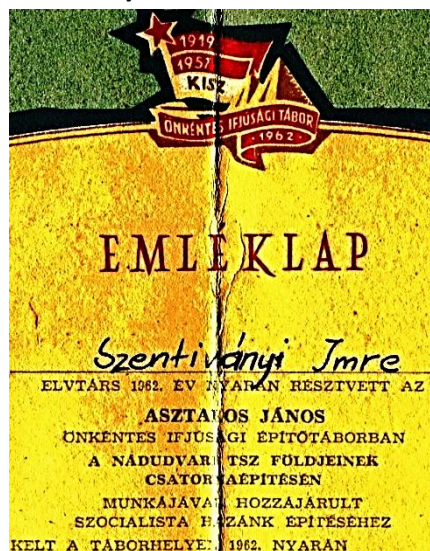
Dénes György rendkívül színes ember volt, ő vezette többek között a Vörös Meteor barlangkutató csoportot. Szervezett nekünk barlanglátogatást az akkor még meg nem nyitott Szemlő-hegyi-barlangba. Fantasztikus élmény maradt vezetésével traverzálni a barlangi járatokban, karbidlámpa fénye mellett. Hatására többen beléptünk a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulatba, részt vettünk a Várban megnyitandó Barlangtani múzeum tárolóinak kialakításában.

Tandijfizetések nyilvántartása
(A tandíj okmánykényvében feltűnő)

SEPTEMBER	OKTÓBER	NOVEMBER	DECEMBER	JANUÁR
20	20	20	20	20
(P. H.)	(P. H.)	(P. H.)	(P. H.)	(P. H.)
FEBRUÁR	MÁRCIUS	ÁPRILIS	MÁJUS	JÚNIUS
20	20	20	20	20
(P. H.)	(P. H.)	(P. H.)	(P. H.)	(P. H.)

1962 nyarán az iskola szervezésében Nádudvaron volt öntöző csatornákat bővítő Asztalos János önkéntes ifjúsági építőtábor.

A brigádokban katonai rajsátorokban laktunk vaságyakon. A kínaiak már akkor is itt voltak, mert „szalMaozsákon” feküdhettünk. Az árokásás során tanultam meg az irányító kubikus bácsitól az egy az egyes részsű fogalmát. Egy ásónyom mélyen leszedünk egy réteget, majd a következő réteg egy ásónyival beljebb kezdődik és így tovább rétegről rétegre, szép 45 fokos részsűt kapunk. Reggelente zászlófelvonás is volt, egyik reggelre a vezető bringája libegett a zászlórúd végén, kicsi ribillióval megúszták az elkövetők és a tábori élet ment volna tovább, ha az utolsó hétre nem tör ki a bélfertőzőeses járvány. Sűrű sorban rohant a nép a latrinára, ha eljutott odáig! Számos kupac jelezte a sikertelen latrina elérést. A latrina ki/be járatánál hatalmas lavór klóros vizes kézmosás várt ránk reménykedve járvány megállítását. Libasorban mentünk az orvosi sátorhoz és vizsgálat után még kaptunk Sulfaguanidin tablettát egész tubussal. A Toldys Nyakas Szilárd írásából idézek: „Merthogy életem első vesztegzárát, s remélem, egyben az utolsót **1962 júliusában** éltem át több-század magammal együtt a Hortobágy szélén, Nádudvaron. Az egészség-

ügyiek is későn kaptak észbe. A hetedik napon hiba fertőtlenítették, klórozták nyakra-főre a közel félezres tábor nyilvános illemhelyének az árkat. Elkéstek. A fiúk több mint a fele ingajáratban közlekedett a latrina és a sátrak között.” Emlékezetes maradt még nekem a Castro brigád munkája a vesztegzár alatt, ők negyedikesek voltak, mi csak másodikosok. Egy teherautó földel köröztek a táborban a platón állva és ahol széklethalmot találtak földel takarták le. Végül épségben térünk haza, de nem csak az árokásás maradt meg emlékünkben, hanem a vesztegzár időszak is.

Nyakas Szilárd írása: Vesztegzár az Építőtáborban

<https://toldygyimnazium.hu/fooldal/blog/2017-10-04-%E2%80%99Egymast-szeretettel-szamon-tarto-emberek-kozossege%E2%80%9D4>

1963 nyarán az iskola szervezésében Sátorhely Bólyon volt kukorica címerező építőtábor.

18955		MINT 258 +	
020.485	325	PEECS/1	748 24 1 1514
SZENTIVÁNYI IMRE		63 VII-121	
Vette:	1248	Továbbított:	
munkahely	hivatás	nap	óra, perc
41	1708/7		
A BÓLY KAAROLYMAJOR EE PÍTŐETÁBORBAN 1963			
JULIUS 4-EEN JELENTKEZÉSE KEZESEST AALLOMAAS VILLAANY			
BARANYA MEGYET KISZ VB +			
COLLLL V KER U 32 1963 4-EEN			

A behívó távirat a lakásra jött. Kukorica címerezés lett a feladatunk. Tíz nemes kukorica sor közé husz címerendező sor volt ültetve (emlékem szerint, remélem nem tévedek nagyot, most utána olvastam „A hibrid kukorica a természetben olyan nemesített növényfajta, amelyet két különböző szülőfajta keresztezésével hoznak létre. A keresztezés során a kiválasztott szülőfajták előnyös tulajdonságait kombinálják, így a hibrid kukorica jellemzően magasabb hozamot és jobb betegségellenállóságot mutat, mint a hagyományos, nem hibrid kukoricafajták.”). Kettesével haladtunk, elől haladó tépkedte a címereket, követője volt az ellenőrző, hogy véletlenül se maradjon címer a soron, mert az selejtet okoz a termelésben. Városi gyerekként érdekes tevénykedés volt.

Az 1962/63-as III. osztályos tanévet az Attila úti épület generál tatarozása miatt a Mészáros utcai Szilágyi leánygimnázium épületében töltöttük el. A két gimnázium diákjai felváltva délelőtt/délután jártak. A mi osztályunk ablakai a Kosciuszko Tádé utcára néztek. Az ablakból néha tárgyak pottyantak ki az utcára, lett is belőle ribillió, de új osztályfőnökünk hibátlanul kezelte a nebulóit, más szemlélete volt, mint az előző osztályfőnökünknek. A leány és fiú gimisek egy osztályterembe járása adta a padban hagyott levelezés lehetőségét, ez is kellemes emlékként maradt meg többünkben. Az én pad váltótársam Zsebibaba becenévvel levelezett és persze találkozás is lett belőle. Osztályfőnökünk az utolsó két évben Bíró István volt és ügyesen kezelte a két gimi együtt életét is. Októberre segítségével szerveztünk a közeli Sinus szövetkezetnél egy táncos ismerkedési estet a váltó osztállyal.

1963 tavaszán Tömény Péterné tanárnő szervezett egy író-olvasó találkozót Hegedüs Gézával. Örök emlék marad nekem ez a találkozás. 1957-ben jelent meg *A milétoszi hajós*. regénye a Móra kiadónál, amit abban az évben megkaptam szüleimtől és kedvenc olvasmányom lett. Közérthetően és szórakoztatóan bevezetett a görög történelembe. Géza bácsi fantasztikus előadást teremtett ott a terembe nekünk és nagy elánal mondta, „hogy a regényében hitelesen kell bemutatni a történelmet az ifjú olvasóknak, hogy maradandó emlék legyen számukra”. Többünk számára ez teljesen beigazolódott. Nem hiába tanított évtizedekig a Színház- és Filmművészeti Főiskolán rutinosan válaszolt kérdéseinkre is. https://hu.wikipedia.org/wiki/Heged%C3%BCs_G%C3%A9za